

Recenzja teatralna najczęściej traktuje opisywane i oceniane przedstawienie jako zamkniętą, odrębną całość. Ale ostatnie dwie premiery, które odbyły się w Trójmieście – 15 lutego *Mieszczanin szlachcicem* w Teatrze Miejskim w Gdyni i 16 lutego – *Antoniusz i Kleopatra* w Teatrze Wybrzeże, znaczą więcej, jeśli się je traktuje nie jako kolejne pozycje w repertuarze.

Gdynia – minął rok, a właściwie dwie połówki sezonów

Dwa teatry

1990/91 i 1991/92, odkąd Krzysztof Wójcicki objął dyrekcję Teatru Miejskiego i zaczął go prowadzić z nowymi zasadami formalno-finansowymi, pod egidą gminy. Repertuar uzupełnia impresariat, który ściąga liczne spektakle

Arkadiusz SZARANIEC

z głośnymi, kasowymi nazwiskami. Ale budzi to obawy, że tego rodzaju polityka wobec widza stworzy komercyjny, mało ambitny teatr.

Spektakl Waldemara Śmigasiewicza (szósta premiera nowej dykcji) udowadnia, że przy licznych jeszcze brakach zespołu, stać Teatr Miejski na jednoczesne wypracowywanie artystycznego awansu. Ale długa jeszcze droga przed nimi.

***

Teatr Wybrzeże w dotkliwy sposób doświadczył zmian, jakie ostatnio dotknęły polski teatr. W programie do spektaklu przyznaje, iż *Sam pomysł wystawienia dziś właśnie Antoniusza i Kleopatry wydać się może szaleńczy.*

Może nie szaleńczy, ale na pewno skrajnie trudny. Teatr zrobił wszystko co mógł. Nowy przekład Jerzego Limona i Władysława Zawistowskiego, muzyka samego Jerzego Radwana, efektowna oprawa przestrzeni sceny – dzieło fińskiego scenografa, Juha Lukala, w roli Wróżbity – Halina Winiarska, Stanisław Michalski jako Antoniusz – a wszystko w inscenizacji Krzysztofa Babickiego, nowego kierownika artystycznego, który swoje największe sukcesy odniósł reżyserując w tym właśnie teatrze.

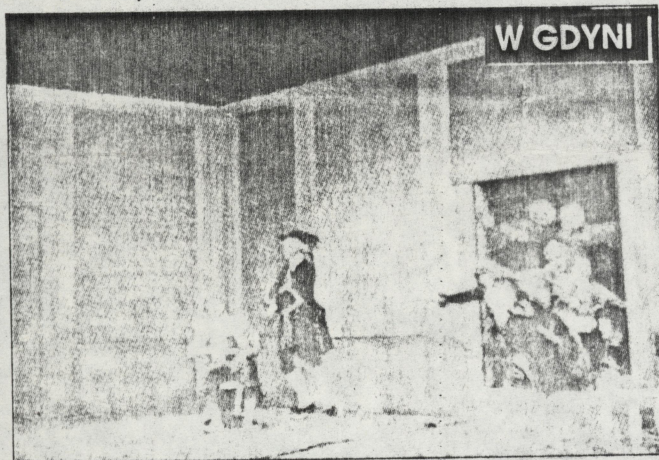
Ten strzał z najgrubszego kalibru, na jaki stać było teatr, poszedł w powietrze. Poszczególne elementy – choć niektóre sceny, efekty, nieraz kilkusekundowe, oznaczają się nieklamana teatral-

nością – nie złożyły się w jednolitą całość. W wielki spektakl. A tylko taki poziom usprawiedliwiałby sięgnięcie po *właśnie Antoniusza i Kleopatę.*

To nie są czasy dobre dla legend. Dla legendy Teatru Wybrzeże również.

* Teatr Miejski w Gdyni: *Mieszczanin szlachcicem* Moliera, przekład – Tadeusz Boy-Żeleński. Reżyseria – Waldemar Śmigasiewicz, scenografia – Maciej Preyer, choreografia – Jacek Tomasik, muzyka – Jolanta Szerbá, premiera – luty 1992

* Teatr Wybrzeże w Gdańsku: *Antoniusz i Kleopatra* Szekspira, przekład – Jerzy Limon i Władysław Zawistowski. Reżyseria – Krzysztof Babicki, scenografia – Juha Lukala, kostiumy – Anna Maria Rachel, muzyka – Stanisław Radwan, premiera – luty 1992

W GDYNI

Fot. Anna LESZCZYŃSKA

Ewa Kasprzyk i Stanisław Michalski

Fot. Wojciech GRAWORSKA-FOCIE